

dispositioner må det endvidere tages i betragtning, at de skattebeløb, der pålignes indkomsten i et givet kalenderår, først opkræves i en periode, der begynder 3—6 måneder efter det pågældende års udgang og strækker sig over ca. 12 måneder.

Dette forhold bevirker, at en skatteyder, der et år opnår at sætte sin indtægt i vejret, får en ret betydelig udsættelse med betalingen af den deraf følgende forholdsvis høje indtægtskat for det første skatteår. Hvis indtægtsforøgelsen sætter ind ved kalenderårets begyndelse, skal han i visse kommuner først begynde at betale den forhøjede skat 1½ år senere. Indtil der skal betales skat af den forhøjede indkomst, vil det beløb, den pågældende har til rådighed, efter at den sædvanlige skat er betalt, være steget med den fulde indkomstforøgelse. Når skatteyderen begynder at betale skat af den forøgede indkomst, nedsættes det beløb, der er til rådighed, efter at skatten er betalt, til gengæld med den forholdsvis store skattestigning, som rammer indtægtsforøgelsen første gang den beskattes.

Skatteydere, hvis indtægter nedsættes, skal betale en indkomstskat, der er pålignet på grundlag af tidligere års højere indkomster indtil 3—6 måneder efter udgangen af det kalenderår, i hvilket indkomsten er gået ned. Til gengæld bliver den indkomstskat, der skal betales i de følgende ca. 12 måneder, og som er udskrevet på grundlag af den nedsatte indtægt, særligt lav. Her vil udsigten til en overgangsperiode med nedsat indtægt uden tilsvarende skattnedsættelse tilskynde til at opretholde indtægten, medens forventningen om den efterfølgende forholdsvis store skattnedsættelse kan modvirke eventuelle bestræbelser for at opretholde eller forøge indtægten.

Selv om skatten af det ene års indtægt som følge af skattefradraget får afledede virkninger for beskattningen i de følgende år, således at beskattningsforholdene for varierende indkomster bliver temmelig uoverskuelige, er den særligt lempelige beskattning i første skatteår efter en indtægtsnedgang og den tilsvarende særligt høje beskattning i det første skatteår efter en indtægtsstigning på de fleste indtægtstrin så iøjnefaldende, at skattefradragetsreglen må antages at modvirke skatteyderens tilbøjelighed til at gøre en indsats og løbe en risiko for at forøge deres indkomster. Det er endvidere sandsynligt, at den merbeskattning af svingende indtægter, som skattefradraget medfører, hæmmer lysten til at gå ind i erhverv, hvor der er risiko for, at indtægterne vil svinge fra år til år.

2. Formueskattefradragets virkninger.

De personlige skattebeløb, der efter de gældende regler kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, omfatter foruden indkomstskatter også formueskatter. Når formueskatterne i denne henseende er ligestillet med indkomstskatterne, må det formentlig skyldes, at formuebeskattningen betragtes som en kildeartsbeskattning af den del af indkomsten, der hidrører fra skatteyderens formue. Da det, ikke mindst hvor skatteyderen driver erhvervsmæssig virksomhed, kan være overordentlig vanskeligt at afgøre, hvorledes indkomsten skal opdeles på indkomst ved skatteyderens personlige arbejde og på indtægt af formuebesiddelse, er man ganske vist af praktiske grunde gået over til at beregne en særlig formueskat på grundlag af skatteyderens samlede formue, men har dog stadig betragtet formuebeskattningen som et særligt tillæg til skatten af formueindtægter. Imidlertid har fradraget for betalt formueskat visse virkninger for den samlede indkomst- og formuebeskattning af skatteydere med indtægter af forskellig størrelse. Disse virkninger har næppe haft større praktisk betydning med de lave skattesatser, man regnede med, dengang fradragetsretten indførtes, men efterhånden som både indkomst- og formuebeskattningen er steget, er de blevet mere iøjnefaldende.

Når en skatteyder kan fratække betalt formueskat ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst, pålignes han lavere indkomstskat end andre skatteydere med tilsvarende samlet indkomst, der ikke betaler formueskat. Hvis man skal finde den reelle formueskat, må den pålignede formueskat derfor reduceres med den nedsættelse i indkomstskatten, som fradraget for betalt formueskat medfører. Forudsættes det, at indkomster, formuebeløb og udskrivningsregler har været uforandrede igennem en årrække, vil beskattningen f. eks. af en samlet indkomst på 20 000 kr. og en skattepligtig formue på 100 000 kr. efter de for skatteåret 1954—55 gældende regler blive følgende:

indkomstskat ialt	4 551 kr.
formueskat ialt	498 -
indkomst- og formueskat tilsammen	<u>5 049 kr.</u>

En skatteyder med samme indkomst vil, hvis han ikke svarer formueskat, blive pålignet en indkomstskat på 4 732 kr., og formueskattefradraget medfører i dette tilfælde følgende nedsættelse i indkomstskatten: